

เพลงชุดใหม่โรงเรียน: กรณีศึกษา วงน้องใหม่ไทรทอง
ตำบลหนองไทร อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

A STUDY OF HOMRONG-YEN SUITE : A CASE STUDY OF
NONG MAI SAI THONG GROUP NONG SAI SUBDISTRICT,
NANG-RONG DISTRICT, BUREERUM PROVINCE

น้ำเพชร นกศิริ* และรุจี ศรีสมบัติ**

NAMPETCH NOKSIRI AND RUJEE SRISOMBUT

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน กระบวนการสืบทอดและเพื่อศึกษา เพลงชุดใหม่โรงเรียนของวงน้องใหม่ไทรทอง ตำบลหนองไทร อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้วิธีการศึกษา ในกระบวนการทางมานุษยวิทยา คือ การสำรวจ สังเกต และการสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ ผลจากการศึกษาวิจัย พบว่า วงน้องใหม่ไทรทองก่อตั้งมาประมาณ 70 ปี ปัจจุบันมีนายอาจค์ ปราบภัย เป็นผู้ดูแล ชาวบ้านโดยทั่วไปรู้จักในนามของ ครูแอ่ว วงน้องใหม่ไทรทองเริ่มก่อตั้งโดยนายรัม ปราบภัย ซึ่งเป็นปู่ของ ครูแอ่วโดยมีชื่อวงดนตรีว่า “วงหนองไทรบรรเลงศิลป์” เมื่อครูแอ่วเข้ามาเป็นผู้ดูแลวงดนตรี จึงเปลี่ยนชื่อ วงดนตรีจากเดิมเป็น “วงน้องใหม่ไทรทอง” วงน้องใหม่ไทรทองให้ความสำคัญกับทางเพลงที่ได้รับสืบทอดต่อกัน มาตั้งแต่บรรพบุรุษเป็นอย่างมากโดยเฉพาะ “การบรรเลงเพลงชุดใหม่โรงเรียน” ทางบรรเลงนี้ได้รับสืบทอดต่อกัน มาในชื่อทางบรรเลงว่า “ทางโบราณ” เนื่องจากเป็นทางบรรเลงที่ยึดถือกันมาตั้งแต่ยุคสมัยที่เริ่มก่อตั้งวงดนตรี จากรุ่นสู่รุ่นมาจนถึงปัจจุบัน เพลงชุดใหม่โรงเรียนของวงน้องใหม่ไทรทองมีทั้งหมด 11 บทเพลง ดังนี้ 1) เพลง สาธุการ 2) เพลงตระ 3) เพลงร่ำสามลา 4) เพลงครอบจักรวาล 5) เพลงปฐุม 6) เพลงลา 7) เพลงเสมอ (ออก เพลงร่ำลาเดียว) 8) เพลงเซ็ด 9) เพลงกลม 10) เพลงชำนาญ 11) เพลงกราวใน (ออกเพลงลา) การบรรเลงเพลง ชุดใหม่โรงเรียนของแต่ละเครื่องดนตรี พบว่า การบรรเลงทำนองทางซ้องวงใหญ่และการบรรเลงทำนองทาง ระนาดทุ้มมีเอกลักษณ์วิธีการบรรเลงเฉพาะเครื่องมือที่เป็นลักษณะเด่นอยู่ 3 รูปแบบ การบรรเลงทำนองทางปี่ ในและการบรรเลงทำนองทางระนาดเอกมีเอกลักษณ์วิธีการบรรเลงเฉพาะเครื่องมือที่เป็นลักษณะเด่นอยู่ 4 รูปแบบ และการบรรเลงทำนองทางซ้องวงเล็กมีเอกลักษณ์วิธีการบรรเลงเฉพาะเครื่องมือที่เป็นลักษณะเด่นอยู่ 2 รูปแบบ แนวทางในการบรรเลงมีการยึดทางบรรเลงทำนองทางซ้องวงใหญ่เป็นหลักในการแปรทางของเครื่องมืออื่น ๆ ในวง

คำสำคัญ: เพลงชุดใหม่โรงเรียน ทางโบราณ

* บัณฑิตศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Graduate School, Faculty of Fine Arts, Srinakhrinwirot University

** คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Faculty of Fine Arts, Srinakhrinwirot University

Abstract

The study of Homrong-Yen suite: a case study of Nong-Rong District, Bureerum Province is the research which aims to study the history, generality and study Homrong-Yen of Nong Mai Sai Thong Group, Nong Sai subdistrict, Nang-Rong District, Bureerum Province. The research can be concluded that: Nong Mai Sai Thong music band (formerly Nong sai Ban Lang Sil) in Bureerum Province, which has Mr. Ang Prab pai or commonly known as “Master Aaew”. As a band conductor in Nong Mai Sai Thong music band, I realize the importance of Homrong-yan suite and always play in a Typical way called “Tang Boran”. There are 11 songs in Homrong-yan suite which consist of 1. Sa-Tu-Gan 2. Tra 3. Rlua-Sam-La 4. Craob-Jak-ka-Wan 5. Pra-Tom 6. La 7. Sa-Mer (is connected Rlua-La-Deaw) 8. Cherd 9. Klom 10. Chamnan and 11. Kraog-Nai (is connected La). From The study, it was found that; 1) The Melody of Khong-Wong-Yai/Ra-Nad-Tum has three identity features. 2) The Melody of Phee-Nai / Ra-Nad-Aeg has four identity features. 3) The Melody of Khong-Wong-Lek has two in identify feafures. The Melody of Homrong yan Suite “Thang Boran” band has its own dominant feature. The main melody of Khong-Wong-Yai is used to improvise for other music instruments. Nong Mai Sai Tong music band still conserve and inherit this melody through. The new generations until now.

Keywords: Homrong yen Suite, Thang-Bo-Ran

บทนำ

จังหวัดบุรีรัมย์เป็นจังหวัดที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีแหล่งท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณีไปจนถึงประวัติศาสตร์ความเป็นมาของการก่อตั้งรกรากที่น่าสนใจมีประโยชน์ต่อการศึกษาเพื่อเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นขนาดเล็กอยู่ตามชุมชนต่าง ๆ และมีศูนย์วัฒนธรรมอีสานใต้ซึ่งมีลักษณะเป็นแหล่งการเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีที่สำคัญของจังหวัด (สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์, 2544, น. 6-7) วัฒนธรรมหนึ่งที่น่าสนใจคือวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับดนตรีไทยในอำเภอประโคนชัย อำเภอนางรอง อำเภอกระสัง เพราะอำเภอทั้ง 3 อำเภอนี้เป็นอำเภอที่มีคนไทยเชื้อสายกัมพูชาอาศัยอยู่มาก จึงทำให้วัฒนธรรมความเป็นอยู่หรือวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตแตกต่างไปจากที่อื่น ๆ ในปัจจุบันยังมีการรักษาวัฒนธรรมของตนอย่างเข้มแข็งไม่ว่าจะเป็น ภาษา ขนบธรรมเนียม ความเป็นอยู่ วงดนตรีไทยที่อาศัยอยู่ในอำเภอทั้ง 3 อำเภอ ได้รับอิทธิพลทางด้านดนตรีของกัมพูชาค่อนข้างชัดเจน พบได้จากทำนองของเพลงที่บรรเลง ลักษณะวิธีการบรรเลง หรือแม้แต่ขั้นตอน ประเพณี พิธีกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับดนตรีไทยล้วนมีความคล้ายคลึงกับวงปี่พาทย์ของกัมพูชา ดังนั้นในปัจจุบันวงดนตรีใน 3 อำเภอที่กล่าวมานี้ จึงมีเอกลักษณ์การบรรเลงของวงดนตรีในแบบของตนที่เป็นเอกลักษณ์ไม่เหมือนกับการบรรเลงของวงดนตรีโดยทั่วไปที่เราพบเห็นในปัจจุบัน

วงดนตรีไทยที่น่าสนใจวงหนึ่งใน 3 อำเภอนี้ คือ วงน้องใหม่ไพรทอง ตำบลหนองไทร อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ วงน้องใหม่ไพรทองนี้มีการสืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษนับเป็นระยะเวลามากกว่า 60 ปี ซึ่งเป็นวงดนตรีไทยที่มีชื่อเสียงมากที่สุดวงหนึ่งในอำเภอนางรอง ปัจจุบันมีนายอังกค์ ปรายภักย์ หรือครูแอ่วเป็นผู้ดูแลวงดนตรีไทยสืบทอดจากบิดา โดยการบรรเลงดนตรีไทยของวงน้องใหม่ไพรทองนี้ ยึดถือทางบรรเลงในแบบของตน

สำเนียงหรือทำนองของการบรรเลงจะมีความแตกต่างจากการบรรเลงในพื้นที่อื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางบรรเลงเพลงชุดโหมโรงเย็นของวงน้องใหม่ไทรทอง เป็นทางการบรรเลงที่วงน้องใหม่ไทรทองเรียกทางนี้ว่า “ทางโบราณ” ทางโบราณเพลงชุดโหมโรงเย็นนี้ สืบทอดต่อกันมาจากรุ่นสู่รุ่นเป็นทางการบรรเลงที่ใช้บรรเลงมาตั้งแต่ในสมัยที่เริ่มก่อตั้งวงดนตรี โดยผู้ที่นำทางบรรเลงนี้มาถ่ายทอดคือ นายรัมย์ ปราบภัย (ผู้ก่อตั้งวง) ซึ่งเป็นปู่ของครูแอ้ว ทางโบราณนี้สืบทอดต่อกันมาแบบมุขปาฐะ จากรุ่นลูกสู่รุ่นหลานมาจนถึงปัจจุบัน การบรรเลงเพลงชุดโหมโรงเย็น “ทางโบราณ” นักดนตรีของวงน้องใหม่ไทรทองยึดถือเป็นหลักและให้ความสำคัญเป็นอย่างมากโดยถือว่าเพลงชุดโหมโรงเย็น “ทางโบราณ” เป็นสมบัติชิ้นหนึ่งที่ได้รับการสืบทอดต่อกันมา หากผู้ใดที่ต้องการฝากตัวเป็นศิษย์เพื่อเริ่มเรียนดนตรีไทย ศิษย์ผู้นั้นจะต้องเริ่มเรียนการบรรเลงฆ้องวงใหญ่โดยเริ่มต่อเพลงชุดเพลงชุดโหมโรงเย็น “ทางโบราณ” เป็นอันดับแรก เพื่อให้ศิษย์ผู้นั้นมีความเข้าใจในการบรรเลงทำนองหลักของเพลงชุดโหมโรงเย็น เพื่อทักษะพื้นฐานที่ถูกต้องของการบรรเลงและที่สำคัญเพื่อให้ศิษย์นำความรู้ความเข้าใจจากการเรียนเพลงชุดโหมโรงเย็นไปเป็นพื้นฐานในการเรียนเครื่องดนตรีไทยเครื่องอื่น ๆ หรือการเรียนเพลงไทยเพลงอื่น ๆ ในลำดับต่อไป เพลงชุดโหมโรงเย็นนี้ วงน้องใหม่ไทรทองจะใช้บรรเลงในช่วงหลังเที่ยงของวันสุกดิบไม่ว่าจะเป็นงานมงคลหรืองานอวมงคล เป็นการบรรเลงเพื่อบูชาครู เพื่อทดสอบความพร้อมของเครื่องดนตรีและเป็นการทดสอบความพร้อมของนักดนตรีในวงดนตรีอีกด้วย วงน้องใหม่ไทรในปัจจุบันนับเป็นวงดนตรีไทยที่มีความเข้มแข็งทางด้านวัฒนธรรมดนตรีไทยเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการเล่นสืบทอดทางด้านดนตรีไทยที่สืบทอดต่อกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษหรือแม้แต่การสืบทอดแนวทางในการบรรเลงของวงดนตรี เพลงชุดโหมโรงเย็น “ทางโบราณ” จึงเป็นที่น่าสนใจว่า เพราะเหตุใดวงน้องใหม่ไทรทอง จึงยังคงสามารถรักษาวรรณธรรมดนตรีไทยในวงดนตรีของตนได้อย่างเข้มแข็งมาเป็นระยะเวลายาวนานมากกว่า 60 ปี จากสาเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาวิจัย เพลงชุดโหมโรงเย็น: กรณีศึกษา วงน้องใหม่ไทรทอง ตำบลหนองไทร อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาสภาพปัจจุบันและกระบวนการสืบทอดของวงน้องใหม่ไทรทอง ตำบลหนองไทร อำเภอนางรองจังหวัดบุรีรัมย์
2. ศึกษาเพลงชุดโหมโรงเย็นของ วงน้องใหม่ไทรทอง ตำบลหนองไทร อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

วิธีการศึกษา

การศึกษาวิจัยเรื่อง เพลงชุดโหมโรงเย็น: กรณีศึกษา วงน้องใหม่ไทรทอง ตำบลหนองไทร อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ครั้งนี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้เริ่มศึกษาจากการรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัย เอกสาร ตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและออกมาปฏิบัติภาคสนาม เพื่อเก็บข้อมูล จากนั้นจึงนำข้อมูลทั้งหมดที่รวบรวมเอาไว้ มาวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการศึกษาเป็นรายงานการวิจัยโดยกำหนดแนวทางการดำเนินการศึกษาวิจัยดังขั้นตอน ต่อไปนี้

1. รวบรวมข้อมูล

1.1 ข้อมูลเอกสารหลักฐาน ได้รวบรวมจากเอกสารและสิ่งพิมพ์ ได้แก่ เอกสาร วารสาร จุลสาร ซึ่งได้จากการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

1.2 ข้อมูลภาคสนามได้รวบรวมข้อมูลโดยใช้กระบวนการทางมานุษยวิทยา คือการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับวงน้องใหม่ไทรทองและสังเกตสภาพการเรียนรู้การสอนหรือการบรรเลงดนตรีของวงน้องใหม่ไทรทองพร้อมทั้งบันทึกภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว

2. ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

2.1 นำข้อมูลที่ได้จากเอกสาร ข้อมูลสัมภาษณ์ แถบบันทึกเสียง ภาพถ่ายและข้อมูลอื่น ๆ จากการเก็บข้อมูลมาจำแนกตามหัวข้อต่าง ๆ ของวัตถุประสงค์การวิจัย

2.2 ศึกษาเปรียบเทียบเอกสารรายงานวิจัย ตำราและหนังสือต่าง ๆ ทางวิชาการ รวมทั้งวิทยานิพนธ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์

2.3 ตรวจสอบข้อมูลโดยนำมาวิเคราะห์ข้อมูล แก้ไข ปรับปรุงแล้วเรียบเรียงเนื้อหาโดยจัดลำดับให้มีความสัมพันธ์กัน

3. เครื่องมือ/อุปกรณ์ ที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง ประกอบด้วยแบบคำถามสำหรับการสัมภาษณ์ในลักษณะของคำถามปลายเปิด โดยมีตัวอย่างประเด็นสอบถาม เช่น ประวัติคณะปี่พาทย์ การสืบทอดของหัวหน้าคณะปี่พาทย์ การรับงานของวงดนตรี เป็นต้น และมีกล้องถ่ายภาพและกล้องบันทึกวิดีโอ เพื่อเก็บข้อมูลเพิ่มเติมในรูปแบบของภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง เพลงชุดโหมโรงเย็น: กรณีศึกษา วงน้องใหม่ไทรทอง ตำบลหนองไทร อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลต่าง ๆ จากการเก็บรวบรวมข้อมูลทางมานุษยวิทยา มาวิเคราะห์ตามหัวข้อที่มีความสัมพันธ์กับความมุ่งหมายของการวิจัย ได้แก่ สภาพปัจจุบัน กระบวนการสืบทอดและศึกษาเพลงชุดโหมโรงเย็น จากนั้นนำข้อมูลการวิเคราะห์ตามประเด็นต่าง ๆ มาเขียนในรูปแบบของการบรรยายให้มีความสัมพันธ์กับความมุ่งหมายของงานวิจัย

ผลการศึกษา

1. ศึกษาสภาพปัจจุบันและกระบวนการสืบทอดของวงน้องใหม่ไทรทอง ตำบลหนองไทร อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า

1.1 ศึกษาสภาพปัจจุบันของวงน้องใหม่ไทรทอง

ปัจจุบันวงน้องใหม่ไทรทอง มีนายอาจค์ ปราบภัย เป็นผู้ดูแล ชาวบ้านโดยทั่วไปรู้จักในนามของครูแอ้ว ปัจจุบันครูแอ้วอายุ 60 ปี พักอาศัยอยู่บ้านเลขที่ 69 หมู่ 5 ตำบลหนองไทร อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ นักดนตรีของวงน้องใหม่ไทรทองในปัจจุบันเป็นนักดนตรีที่เป็นเครือญาติกันเสียส่วนใหญ่ เนื่องจากวงน้องใหม่ไทรทองนี้มีการสืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ โดยปัจจุบันวงน้องใหม่ไทรทองมีสมาชิกประจำวงจำนวนทั้งหมด 9 คน นักดนตรีในวงจึงประกอบอาชีพนักดนตรีเป็นอาชีพหลัก และมีอาชีพทำสวนเพื่อเป็นรายได้เสริมเนื่องจากมีที่ดินในการทำสวนเป็นของตนเอง

วงน้องใหม่ไทรทองแต่เดิมมีเครื่องดนตรีที่เป็นวงปี่พาทย์เครื่องคู่ วงเครื่องสายวงเล็กและวงโปงลาง แต่ในปัจจุบันนั้นเหลือเพียงวงปี่พาทย์เครื่องคู่ 1 วง เนื่องจากเหตุการณ์ไฟไหม้เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2558 เพราะในวันที่เกิดเหตุนี้ครูแอ้วนำวงปี่พาทย์เครื่องคู่นี้ไปบรรเลงที่งานจึงทำให้ในปัจจุบันยังคงเหลือวงปี่พาทย์เครื่องคู่ไว้ 1 วง และระนาดเอก 1 ราง การว่าจ้างวงน้องใหม่ไทรทองให้ไปบรรเลงตามงานต่าง ๆ มี

ด้วยกันหลายโอกาส ดังนี้ การว่าจ้างไปบรรเลงในพิธีอุปสมบท การว่าจ้างไปบรรเลงในพิธีเชิฐเทพ การว่าจ้างไปบรรเลงในงานบุญต่าง ๆ แต่ส่วนใหญ่จะเป็นการว่าจ้างเพื่อบรรเลงประกอบพิธีกรรมในงานศพ เนื่องจากโดยมากนั้น ผู้จัดการงานมักให้ความสำคัญกับการมีดนตรีประกอบพิธีกรรมในวันที่มีการสวดพระอภิธรรมศพในคืนสุดท้าย และให้ความสำคัญกับการมีบรรเลงดนตรีเพื่อประกอบพิธีกรรมในวันที่มีการฌาปนกิจศพ ดังนั้นส่วนใหญ่ผู้จัดการงานจึงว่าจ้างให้วงน้องใหม่ไพรทองไปบรรเลงเพื่อประกอบพิธีกรรมงานศพในช่วง 2 วันสุดท้ายของการจัดงาน ราคาในการรับงานแต่ละครั้งจะเป็นการคิดราคาในแบบ 1 งาน คือ บรรเลงในวันสวดพระอภิธรรมศพ 1 คืน และวันที่มีการฌาปนกิจศพอีก 1 วัน โดยคิดราคาว่าจ้างต่องานจำนวน 5,500 บาท การบรรเลงดนตรีเพื่อประกอบพิธีกรรมงานศพมีบทบาทต่อชุมชนในทุกช่วงเวลาตลอดทั้งปีเนื่องจากการจัดพิธีงานศพนั้น สามารถจัดได้ทุกช่วงเวลา ทำให้บทบาทของวงปี่พาทย์น้องใหม่ไพรทองมีบทบาทค่อนข้างเด่นชัดต่อชุมชนในเรื่องของการบรรเลงเพื่อประกอบพิธีกรรมงานศพมากพอสมควร

ตารางที่ 1 ตารางเปรียบเทียบราคาในการรับงาน ของวงน้องใหม่ไพรทอง

งานศพ 1 งาน (2 วัน) ราคา : บาท		งานอุปสมบท 1 งาน (2 วัน) ราคา : บาท		งานเชิฐเทพ 1 งาน (2 วัน) ราคา : บาท		งานบุญทั่วไป 1 งาน (2 วัน) ราคา : บาท	
ราคาในการ รับงาน	ค่าตอบแทน นักดนตรี	ราคาในการ รับงาน	ค่าตอบแทน นักดนตรี	ราคาในการ รับงาน	ค่าตอบแทน นักดนตรี	ราคาในการ รับงาน	ค่าตอบแทน นักดนตรี
5,500	500	5,500	500	5,500	500	4,500	500

ที่มา: ผู้วิจัย

ตารางที่ 2 ข้อมูลเบื้องต้นของนักดนตรีในวงปี่พาทย์น้องใหม่ไพรทองในปัจจุบัน

ที่	ชื่อ-สกุล	เริ่มเรียน ดนตรี อายุ	เครื่องมือ ที่เรียน	ข้อมูลการเรียนรู้ดนตรีเบื้องต้น	ความสัมพันธ์ กับหัวหน้า วงดนตรี (ครูแก้ว)
1	นายอ้อย บณเกษม	12 ปี	-ปี่พาทย์ทุก เครื่องมือ -เครื่องสาย ทุกเครื่องมือ	เดิมอาศัยอยู่จังหวัดนครราชสีมา เริ่มเรียนดนตรีจากครูจักร โดย เรียนทั้งเครื่องปี่พาทย์และ เครื่องสายทุกเครื่องมือ ต่อมาย้าย มาสร้างครอบครัวอยู่ที่ จังหวัด บุรีรัมย์ (สมรสกับน้องสาวของ มารดาของครูแก้ว)	น้ำเขย
2	นายปรีชากรณ์ สิทธิกุล	11 ปี	-ระนาดเอก -ฆ้องวง	เรียนกับครูแก้ว	ลูกศิษย์
3	นายกอง ปราบภัย	17 ปี	-ระนาดทุ้ม -ฆ้องวง -เครื่องหนัง	เรียนดนตรีไทยจากพี่ชาย คือนาย อ้อยบิดาของครูแก้ว	อา

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ที่	ชื่อ-สกุล	เริ่มเรียนดนตรีอายุ	เครื่องมือที่เรียน	ข้อมูลการเรียนดนตรีเบื้องต้น	ความสัมพันธ์กับหัวหน้าวงดนตรี (ครูแก้ว)
4	นายสนั่น ปราบภัย	9 ปี	-ฆ้องวง	เรียนดนตรีจากบิดา (นายอ้อย ปราบภัย)	พี่ชาย
5	นายเวียน อาจเอี่ยม	23 ปี	-เครื่องหนัง -ฆ้องวง	เรียนจากบิดาของตน	นักดนตรีในวง
6	นายบังอร ปราบภัย	16 ปี	-เครื่องหนัง	เรียนดนตรีจากบิดา (นายอ้อย ปราบภัย)	น้องชาย
7	ด.ช.ภานุพงษ์ ปราบภัย (เป็นบุตรของบุตรชายครูแก้ว)	9 ปี	-ระนาดเอก -เครื่องหนัง	เรียนดนตรีจากปู่ คือ ครูแก้ว	หลาน
8	ด.ช.พงษ์ทวี ปราบภัย (เป็นบุตรของบุตรชายนายบังอร ปราบภัย)	10 ปี	-ฆ้องวงใหญ่ -ระนาดทุ้ม	เรียนดนตรีจากปู่ คือ นายบังอร (น้องชายครูแก้ว) และครูแก้ว	หลาน

ที่มา: ผู้วิจัย

1.2 ศึกษากระบวนการสืบทอดของวงน้องใหม่ไพรทอง

วงน้องใหม่ไพรทองเป็นวงดนตรีที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ ก่อตั้งมาประมาณ 70 ปี โดยนายรัม ปราบภัย ซึ่งเป็นปู่ของนายออค ปราบภัยหรือครูแก้ว ภายหลังเมื่อปู่ของครูแก้วเสียชีวิตลงบิดาของครูแก้วหรือนายอ้อย ปราบภัยจึงเข้ามาดูแลวงดนตรีจากปู่ ปัจจุบันนายอ้อยได้เสียชีวิตแล้ว ครูแก้วจึงรับช่วงเป็นผู้ดูแลสืบทอดวงดนตรีสืบทอดจากบิดา แต่เดิมวงน้องใหม่ไพรทองมีชื่อนวงดนตรีว่า “วงหนองไพรบรรเลงศิลป์” เมื่อครูแก้วเข้ามาเป็นผู้ดูแลวงดนตรี จึงเปลี่ยนชื่อนวงดนตรีจากเดิมเป็น “วงน้องใหม่ไพรทอง” สาเหตุที่เปลี่ยนชื่อนวงนั้นเนื่องจากเพื่อความทันสมัยและเป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงในการพัฒนางานดนตรีสู่เด็กรุ่นใหม่ที่จะเข้ามาในวงดนตรี ปัจจุบันครูแก้วจะพยายามนำลูกศิษย์ของตนไปบรรเลงตามงานในวงของตนเพื่อฝึกประสบการณ์ในทุกครั้งที่มีโอกาส ครูแก้วจึงเห็นว่าคำว่า “น้องใหม่” น่าจะเหมาะสมกับการเริ่มต้นเปลี่ยนแปลงและพัฒนางานดนตรีของตน ครูแก้วนับเป็นนักดนตรีไทยที่มีความสามารถในการบรรเลงเครื่องดนตรีปี่พาทย์ทุกเครื่องมือ สามารถถ่ายทอดความรู้ด้านดนตรีไทยให้แก่ผู้อื่นได้อย่างหลากหลาย ครูแก้วให้ความสำคัญกับการสืบทอดวงดนตรีไทยของตนมากพอสมควร เห็นได้จากการที่ครูแก้วยังยึดหลักขนบธรรมเนียมในการเรียนการสอนดนตรีไทยให้แก่ผู้อื่นอย่างเคร่งครัด ทั้งการกราบไหว้เคารพบูชา ขั้นตอนต่าง ๆ ในการเริ่มฝึกหัดดนตรีไทย ขั้นตอนต่าง ๆ ของการบรรเลงดนตรีตามงาน หรือแม้กระทั่งขั้นตอนต่าง ๆ ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้อื่นที่บิดาของตนได้ปลูกฝังไว้ให้แก่ตน โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับทางเพลงในการบรรเลงที่วงดนตรีของตนได้รับสืบทอดต่อกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษรุ่นสู่รุ่น คือ “ทางโบราณการบรรเลงเพลงชุดใหม่โรงเรียน” ตนจึงเลือกที่จะ

ถ่ายทอดทางบรรเลง “ทางโบราณ” นี้ให้แก่ผู้ที่มาขอเรียนกับตนทุกคนและตนจะเริ่มสอนจากเครื่องดนตรี ฆ้องวงใหญ่ก่อนเสมอ เนื่องจากเป็นเครื่องดนตรีที่เป็นหลักของวง เมื่อผู้ใดที่ต่อเพลงจนจบชุดโหมโรงเย็นแล้วตน จึงต่อเพลงในลำดับอื่นต่อไป การสืบทอดทางบรรเลง “ทางโบราณ” ให้คงอยู่รุ่นสู่รุ่นถือเป็นการสืบทอดวงน้องใหม่ ไทรทองให้คงอยู่ต่อไป เนื่องจาก “ทางโบราณ” นี้เป็นทางการบรรเลงที่เป็นเอกลักษณ์ของวงน้องใหม่ไทรทอง และเป็นมรดกทางความรู้ที่สำคัญของวงน้องใหม่ไทรทอง (อังก์ ปราบภัย, 19 มิถุนายน 2558)

ภาพที่ 1 บ้านของนายอังก์ ปราบภัย หัวหน้าวงน้องใหม่ไทรทอง
ที่มา: ผู้วิจัย

ภาพที่ 2 ผู้วิจัย และ นายอังก์ ปราบภัย (ครูแอ้ว) หัวหน้าวงน้องใหม่ไทรทอง
ที่มา: ผู้วิจัย

ภาพที่ 3 นักดนตรีประจำวงทั้งหมดในปัจจุบันของวงน้องใหม่ไทรทอง บรรเลงในงานศพ
ณ วัดป่าหนองจ้าวหนองไทร ตำบลลำไทรโยง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ วันที่ 28 เมษายน 2559
ที่มา: ผู้วิจัย

ภาพที่ 5-6 เครื่องกำนลไหว้ครูได้แก่ ผ้าขาว 1 ผืน, ธูป 5 ดอก, เทียน 1 เล่ม, กรวยใบตองใส่เงิน 24 บาท, บุหรี่ 1 ซอง ชันใส่เหล้าเพื่อทำน้ำมันต์พร้อมด้วยใบตองมัด 1 กำ สำหรับใช้พรมน้ำมันต์
ที่มา: ผู้วิจัย

การบรรเลงดนตรีของวงน้องใหม่ไทรทองมีเครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงประกอบจังหวะในเพลงชุดโหมโรงเย็นนี้ คือ ฉิ่งพร้อมฉาบใหญ่ ฉาบเล็ก โดยมีตะโพนไทยและกลองทัดเป็นเครื่องดนตรีสำหรับประกอบอัตราจังหวะหน้าทับ

ภาพที่ 7-9 เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบจังหวะได้แก่ ฉิ่งพร้อมฉาบใหญ่ กลองทัดและตะโพนไทย
ที่มา: ผู้วิจัย

ทางการบรรเลงเพลงชุดโหมโรงเย็นของวงน้องใหม่ไทรทองนั้น มีทำนองทางฆ้องวงใหญ่เป็นเครื่องดำเนินทำนองหลัก โดยมีปี่ใน ระนาดเอก ระนาดทุ้มและฆ้องวงเล็ก เป็นเครื่องมือบรรเลงแบบแปรทำนองหลักของการแปรทำนองในการบรรเลงของเครื่องมือต่าง ๆ นั้น จะแปรทำนองโดยยึดเสียงลูกตกของห้องเพลงหรือเสียงลูกตกของวรรคเพลงจากทำนองการบรรเลงฆ้องวงใหญ่เป็นหลักในการแปรทำนอง

2.2 ลักษณะวิธีการบรรเลงเพลงชุดโหมโรงเย็นของเครื่องดนตรีต่าง ๆ ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของเครื่องดนตรี

วิธีการบรรเลงเพลงชุดโหมโรงเย็นของวงน้องใหม่ไทรทองนั้น มีทำนองทางฆ้องวงใหญ่เป็นเครื่องดำเนินทำนองหลัก โดยมีปี่ใน ระนาดเอก ระนาดทุ้มและฆ้องวงเล็กเป็นเครื่องมือบรรเลงแบบแปรทำนองหลักของการแปรทำนองในการบรรเลงของเครื่องมือต่าง ๆ นั้น จะแปรทำนองโดยยึดเสียงลูกตกของห้องเพลงหรือเสียงลูกตกของวรรคเพลงจากทำนองการบรรเลงฆ้องวงใหญ่เป็นหลัก

การบรรเลงทำนองทางฆ้องวงใหญ่ พบว่า เอกลักษณ์วิธีการบรรเลงเฉพาะเครื่องมือที่เป็นลักษณะเด่น ของการบรรเลงทำนองทางฆ้องวงใหญ่ เป็นวิธีการบรรเลงแบบแบ่งมือซ้ายขวาตีสลับกันแทนการตีคู่แปดพร้อมกันโดยยึดเสียงลูกตกของห้องเพลงเป็นหลัก การแบ่งมือโดยใช้มือใดมือหนึ่งเป็นหลัก และการตีประสานเสียงโดยยึดเสียงมือซ้ายเป็นหลักแทนการตีคู่แปด โดยแบ่งออกได้เป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 รูปแบบวิธีการตีโยนมือซ้ายขวาตั้งแต่ 2 เสียงขึ้นไป คือ การตีแบบสลับมือซ้ายขวาโดยเริ่มจากการตีมือซ้ายก่อน สลับกันตั้งแต่ 2 เสียงขึ้นไปแล้วจบด้วยการตีสองมือพร้อมกันในเสียงสุดท้าย

มือขวา	-ช-ล	--ท-	ท-รึด	-ท-ล	--ดึด	-รึด-	ม-รึด	-ท-ล
มือซ้าย	-ช-ล	-ท-ท	-ร-ด	-ท-ล	-ด--	-ร-ม	-ร-ด	-ท-ล

รูปแบบที่ 2 รูปแบบวิธีการตีคู่ประสานโดยมีเสียงมือซ้ายเป็นหลัก คือ การตีแบบประสานเสียงโดยถือเอาเสียงมือซ้ายเป็นหลัก

มือขวา	--ชช	-ล--	ท-ลท	-ท-ล	-ท-ท	-ท--	ทท--	ลล-ช
มือซ้าย	-ช--	-ล-ท	-ล-ร	----	-ร-ม	-ร-ท	-ท-ล	-ล-ช

รูปแบบที่ 3 รูปแบบวิธีการแบ่งมือในการตีตั้งแต่ 4 เสียงขึ้นไป คือ การแบ่งมือตั้งแต่สี่เสียงขึ้นไป โดยใช้มือใดมือหนึ่งเป็นหลักตีตั้งแต่ 3 เสียงขึ้นไป

มือขวา	--ลล	-ล-ล	ดิลช-	-ฟชล	-รึด-	ดิลช-	ชลช-	ชฟม-
มือซ้าย	-ล--	-ร--	---ฟ	ด---	---ล	---ฟ	---ฟ	---ร

การบรรเลงทำนองทางปี่ใน พบว่า เอกลักษณะวิธีการบรรเลงเฉพาะเครื่องมือนี่เป็นลักษณะเด่น ของการบรรเลงทำนองทางปี่ใน เป็นวิธีการบรรเลงแบบเน้นการเป่าเสียงลูกตกเป็นหลักเสียส่วนใหญ่ และการเป่าเสียงสุดท้ายของห้องเพลงก่อนจังหวะตก โดยแบ่งออกได้เป็น 4 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 รูปแบบของการเป่าโดยใช้ทำนองเพลงที่ซ้ำกันในเพลงเดียวกันบ่อยครั้ง (อ้างอิงจากทำนองเพลงสาธุการ)

ทำนอง เพลง	-รึด-ม	-รึด-	ท-ชล	ลล-ช	-ดดด	-รึด-ม	-รึด-ด	-ช-ล
---------------	--------	-------	------	------	------	--------	--------	------

พบจำนวน 3 ครั้ง ดังนี้ บรรทัดที่ 4 , บรรทัดที่ 11 , บรรทัดที่ 14

รูปแบบที่ 2 รูปแบบของการเป่าในเสียงที่ 2 และ 4 ของห้องเพลงเป็นหลัก

ทำนอง เพลง	---ร	-ม-ร	-ม-ช	-ช-ช	-ล-ล	ทลชม	ชลชม	-ร-ท
---------------	------	------	------	------	------	------	------	------

รูปแบบที่ 3 รูปแบบของการเป่าในเสียงตกของห้องเพลงเป็นหลัก

ทำนอง เพลง	---ล	---ช	---ล	---ช	-มรท	-ร-ช	---ล	--รึด
---------------	------	------	------	------	------	------	------	-------

รูปแบบที่ 4 รูปแบบของการเป่าในเสียงตกของห้องเพลงก่อนจังหวะตก

ทำนอง เพลง	-ร-มฟ	-ฟ--	-ล-ฟ	-ม-ฟ	-ด-ร	-ช-ล	ดลชม	-ร--
---------------	-------	------	------	------	------	------	------	------

การบรรเลงทำนองทางระนาดเอก พบว่า เอกลักษณะวิธีการบรรเลงเฉพาะเครื่องมือที่เป็นลักษณะเด่น ของการบรรเลงทำนองทางระนาดเอก เป็นวิธีการบรรเลงแบบตีกлонเพลงคู่แปดผสมกับการตีเสียงประสานโดยยึดเสียงมือซ้ายเป็นหลักแทนการตีคู่แปด การตีกлонกระโดด การตีสะบัดสองเสียง โดยแบ่งออกได้เป็น 4 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 รูปแบบวิธีการตีคู่ประสานโดยมีเสียงมือซ้ายเป็นหลัก คือ การตีแบบประสานเสียงโดยถือเอาเสียงมือซ้ายเป็นหลัก

มือขวา	ม่มม่ม	ม่มรึด	ซซซซ	-ซซซ
มือซ้าย	ซลซม	ซมรด	----	-ดรม

รูปแบบที่ 2 รูปแบบของการตีกлонกระโดด คือ การตีกлонเพลงที่มีการตีข้ามเสียงในช่วงห่างที่มากกว่า 5 เสียงขึ้นไป

รูปแบบ 2A (ช่วงห่าง 5 เสียง)	มรทล	รทลฟ
---------------------------------	------	------

รูปแบบ 2B (ช่วงห่าง 6 เสียง)	ฟมรท	ลลลล
---------------------------------	------	------

รูปแบบที่ 3 รูปแบบของการตีสะบัดสองเสียง

มดลลล	รทลซซ
-------	-------

รูปแบบที่ 4 รูปแบบของการตีโดยใช้ทำนองเพลงที่ซ้ำกันในเพลงเดียวกันบ่อยครั้ง (อ้างอิงทำนองจากเพลงสาธุการ)

ทำนอง เพลง	มรซม	ทรทล	มรฟม	ซฟลซ	มรึดม	รึดทริ	ดท์ลด	ทลซล
---------------	------	------	------	------	-------	--------	-------	------

พบจำนวน 3 ครั้ง ดังนี้ บรรทัดที่ 4 , บรรทัดที่ 11 , บรรทัดที่ 14

การบรรเลงทำนองทางระนาดทุ้ม พบว่า เอกลักษณะวิธีการบรรเลงเฉพาะเครื่องมือที่เป็นลักษณะเด่น ของการบรรเลงทำนองทางระนาดทุ้ม เป็นวิธีการบรรเลงแบบแบ่งมือซ้ายขวาตีสลับกันแทนการตีคู่แปดพร้อมกันโดยยึดเสียงลูกตกของห้องเพลงเป็นหลัก การแบ่งมือโดยใช้มือใดมือหนึ่งเป็นหลัก และการตีประสานเสียงโดยยึดเสียงมือซ้ายเป็นหลักแทนการตีคู่แปด โดยแบ่งออกได้เป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 รูปแบบวิธีการตีโยนมือซ้ายขวาตั้งแต่ 2 เสียงขึ้นไป คือ การตีแบบสลับมือซ้ายขวาโดยเริ่มจากการตีมือซ้ายก่อน สลับกันตั้งแต่ 2 เสียงขึ้นไปแล้วจบด้วยการตีสองมือพร้อมกันในเสียงสุดท้าย

มือขวา	--ซซ	-ล--	ท-ลท	-ท-ล	---ซ	--ล-	ท-ลซ	-ฟ-ม
มือซ้าย	-ซ--	-ล-ท	-ล-ร	-ท-ล	-ซ--	-ล-ท	-ล-ซ	-ฟ-ท

รูปแบบที่ 2 รูปแบบวิธีการตีคู่ประสานโดยมีเสียงมือซ้ายเป็นหลัก คือ การตีแบบประสานเสียงโดยถือเอาเสียงมือซ้ายเป็นหลัก

มือขวา	-ลชช	-ร-ด	-ท-ท	-ท-ล
มือซ้าย	---ม	-ร-ด	-ท-ร	-ท-ล

รูปแบบที่ 3 รูปแบบวิธีการแบ่งมือในการตีตั้งแต่ 4 เสียงขึ้นไป คือ การแบ่งมือตั้งแต่สี่เสียงขึ้นไป โดยใช้มือใดมือหนึ่งเป็นหลักตีตั้งแต่ 3 เสียงขึ้นไป ดังตัวอย่าง

มือขวา	--มฟ	-ล--	ลฟม-	ฟมร-
มือซ้าย	-ร--	---ม	---ร	---ท

การบรรเลงทำนองทางฆ้องวงเล็ก พบว่า เอกลักษณะวิธีการบรรเลงเฉพาะเครื่องมือที่เป็นลักษณะเด่น ของการบรรเลงทำนองทางฆ้องวงเล็กเป็นวิธีการบรรเลงแบบการตีในเสียงตกของห้องเพลงก่อนจังหวะตก และวิธีการตีคู่ประสานโดยมีเสียงมือซ้ายเป็นหลัก โดยแบ่งออกได้เป็น 2 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 รูปแบบของการตีในเสียงตกของห้องเพลงก่อนจังหวะตก คือการบรรเลงโน้ต 3 ตัวแรกของเพลงแล้วเว้นตัวโน้ตสุดท้ายของห้องเพลงไว้

มือขวา	ฟม-ม-	ท-ท-	-มช-	ช-ช-
มือซ้าย	-ร--	-ล--	ร---	-ม--

รูปแบบที่ 2 รูปแบบวิธีการตีคู่ประสานโดยมีเสียงมือซ้ายเป็นหลัก คือ การตีแบบประสานเสียงโดยถือเอาเสียงมือซ้ายเป็นหลัก

มือขวา	-ลชช	-ร-ด	-ท-ท	-ท-ล
มือซ้าย	---ม	-ร-ด	-ท-ร	-ท-ล

จากการศึกษาเพลงชุดโหมโรงเย็น วงน้องใหม่ไพรทอง พบว่า วงน้องใหม่ไพรทองมีลักษณะวิธีการบรรเลงที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะในแบบของตน การนำเอกลักษณ์วิธีการบรรเลงเฉพาะเครื่องมือต่าง ๆ มาแบ่งออกเป็นรูปแบบต่าง ๆ นั้น ทำให้บุคคลทั่วไปเกิดความเข้าใจในวิธีการบรรเลง เพลงชุดโหมโรงเย็น “ทางโบราณ” ของวงน้องใหม่ไพรทองในแต่ละเครื่องมือมากขึ้น ว่าวิธีการบรรเลงของแต่ละเครื่องมือนั้นเป็นอย่างไร นอกจากนี้การนำเพลงชุดโหมโรงเย็นมาบันทึกโน้ตและศึกษาวิธีการบรรเลงนั้น ยังทำให้ทางบรรเลงเพลงชุดโหมโรงเย็นวงน้องใหม่ไพรทอง ได้รับการเผยแพร่ให้แก่บุคคลอื่น ๆ นอกจากนักดนตรีในวง ถือเป็นการได้ถ่ายทอดทางบรรเลง เพลงชุดโหมโรงเย็น “ทางโบราณ” ให้แก่บุคคลที่สนใจได้ศึกษาเป็นความรู้ ตามเจตนารมณ์ของหัวหน้าวงดนตรีวงน้องใหม่ไพรทอง ให้คงอยู่ต่อไปมิให้สูญหาย

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการศึกษาวิจัยเพลงชุดโหมโรงเย็น วงน้องใหม่ไพรทอง ตำบลหนองไทร อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ สามารถสรุปและอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัจจุบันและกระบวนการสืบทอดของวงน้องใหม่ไทรทอง ตำบลหนองไทร อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

วงน้องใหม่ไทรทอง ตั้งอยู่บ้านเลขที่ 69 หมู่ 5 ตำบลหนองไทร อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ปัจจุบันมีนายอังก์ ปราบภัยหรือครูอั่ว เป็นผู้ดูแล ปัจจุบันวงน้องใหม่ไทรทองมีสมาชิกประจำวงจำนวนทั้งหมด 9 คน โดยนักดนตรีส่วนใหญ่เป็นเครือญาติกันและประกอบอาชีพนักดนตรีเป็นอาชีพหลักโดยมีอาชีพทำสวนเพื่อเป็นรายได้เสริม เนื่องจากมีที่ดินในการทำสวนเป็นของตนเอง วงน้องใหม่ไทรทองก่อตั้งมาเป็นระยะเวลาประมาณ 70 ปี ในปัจจุบันถือเป็นรุ่นที่ 3 ในปัจจุบันนี้วงน้องใหม่ไทรทองยังมีการรับบรรเลงตามงานต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง และยังคงรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ ที่ได้รับการสืบทอดมาจากบรรพบุรุษ เช่น การไหว้ครูหรือขั้นตอนในการถ่ายทอดความรู้ ไว้ได้อย่างเข้มแข็ง

เนื่องจากวงน้องใหม่ไทรทอง เป็นวงที่ได้รับการสืบทอดมาจากบรรพบุรุษ และปัจจุบันนักดนตรีในวงยังคงเป็นเครือญาติกันเสียส่วนใหญ่ นักดนตรีบางคนนั้นร่วมบรรเลงดนตรีกับวงน้องใหม่ไทรทองมาตั้งแต่ยุคสมัยที่เริ่มก่อตั้งวงดนตรี บ้างก็เข้ามาในวงดนตรีในช่วงของรุ่นที่ 2 จนในปัจจุบันนักดนตรีในวงประกอบไปด้วยบุคคลต่าง ๆ ตั้งแต่รุ่นปู่จนถึงหลาน ด้วยสาเหตุนี้เองจึงทำให้วงน้องใหม่ไทรทองเป็นวงดนตรีที่มีความเข้มแข็งทางด้านวัฒนธรรมดนตรีเพราะมีการสืบทอดกันอย่างต่อเนื่องจากรุ่นสู่รุ่น นักดนตรีทุกคนยังคงให้ความสำคัญกับวงดนตรีของตนและช่วยกันรักษาสืบทอดให้คงอยู่ต่อไป

2. ศึกษาเพลงชุดโหมโรงเย็นวงน้องใหม่ไทรทอง ตำบลหนองไทร อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

การบรรเลงเพลงชุดโหมโรงเย็นของวงน้องใหม่ไทรทอง เป็นทางการบรรเลงที่วงน้องใหม่ไทรทองเรียกทางนี้ว่า “ทางโบราณ” ทางโบราณเพลงชุดโหมโรงเย็นนี้ สืบทอดต่อกันมาจากรุ่นสู่รุ่นเป็นทางบรรเลงที่ใช้บรรเลงมาตั้งแต่ในสมัยที่เริ่มก่อตั้งวงดนตรี โดยผู้ที่นำทางบรรเลงนี้มาถ่ายทอด คือ นายรัมย์ ปราบภัย (ผู้ก่อตั้งวง) ซึ่งเป็นปู่ของครูอั่ว ทางโบราณนี้สืบทอดต่อกันมาแบบมุขปาฐะ จากรุ่นลูกสู่รุ่นหลานมาจนถึงปัจจุบัน การบรรเลงเพลงชุดโหมโรงเย็น “ทางโบราณ” นักดนตรีของวงน้องใหม่ไทรทองยึดถือเป็นหลักและให้ความสำคัญเป็นอย่างมากโดยถือว่าเพลงชุดโหมโรงเย็น “ทางโบราณ” เป็นสมบัติชิ้นหนึ่งที่ได้รับการสืบทอดต่อกันมา หากผู้ใดที่ต้องการฝากตัวเป็นศิษย์เพื่อเริ่มเรียนดนตรีไทย ศิษย์ผู้นั้นจะต้องเริ่มเรียนการบรรเลงฆ้องวงใหญ่โดยเริ่มต่อเพลงชุดโหมโรงเย็น “ทางโบราณ” เป็นอันดับแรก เพื่อให้ศิษย์ผู้นั้นมีความเข้าใจในการบรรเลงทำนองหลักของเพลงชุดโหมโรงเย็น เพื่อทักษะพื้นฐานที่ถูกต้องของการบรรเลงและที่สำคัญ เพลงชุดโหมโรงเย็นนี้วงน้องใหม่ไทรทองจะใช้บรรเลงในช่วงหลังเที่ยงของวันสุกดิบไม่ว่าจะเป็นงานมงคลหรืองานอวมงคล เป็นการบรรเลงเพื่อบูชาครู เพื่อทดสอบความพร้อมของเครื่องดนตรีและเป็นการทดสอบความพร้อมของนักดนตรีในวงดนตรีอีกด้วย เพลงชุดโหมโรงเย็นของวงน้องใหม่ไทรทอง ประกอบด้วยบทเพลงทั้งหมด 11 บทเพลง ดังนี้ เพลงสาธุการ เพลงตระ เพลงร่ำสามลา เพลงครอบจักรวาล เพลงปฐม เพลงลา เสมอ เชิด กลม ชำนาญ และกรวาวโน

จากการที่ในปัจจุบันวงน้องใหม่ไทรทองยังคงให้ความสำคัญ รักษาแนวทางการบรรเลง วิธีการบรรเลงเพลงชุดโหมโรงเย็น “ทางโบราณ” ที่วงน้องใหม่ไทรทองได้รับสืบทอดกันมาเป็นระยะเวลายาวนานประมาณ 70 ปีนี้ ไว้ได้อย่างเข้มแข็งมาจนถึงปัจจุบัน จึงทำให้วงน้องใหม่ไทรทอง มีการบรรเลงดนตรีที่เป็นเอกลักษณ์ในแบบของตนเป็นลักษณะเด่น ไม่เหมือนกับวงดนตรีใด ๆ เป็นการสร้างเอกลักษณ์ให้แก่วงดนตรีของตนและทำให้นักดนตรีรุ่นหลังเกิดความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมดนตรีของตนที่ได้รับสืบทอดมาเป็นระยะเวลายาวนาน ทำให้รู้สึกหวงแหนและเห็นคุณค่า ควรค่าแก่การรักษาวัฒนธรรมให้คงอยู่สืบต่อไป

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวិจัยเพลงชุดโหมโรงเย็น วงน้องใหม่ไทรทอง ตำบลหนองไทร อำเภอนางรอง จังหวัด ฉะเชิงเทรา นี้ เป็นการศึกษาทำนองการบรรเลงเพลงชุดโหมโรงเย็นของวงน้องใหม่ไทรทอง จากผลการศึกษา ข้อมูลพบว่า ควรมีการจัดตั้งกลุ่มเพื่อร่วมกันอนุรักษ์วงดนตรีในจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อไม่ให้สูญหายและได้รับการ สืบทอด นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ยังมีเรื่องต่าง ๆ ที่น่าสนใจสำหรับการศึกษาวิจัย ในแง่มุมต่าง ๆ ดังนี้

1. ศึกษาการสืบทอดทางวัฒนธรรมของวงดนตรีในจังหวัดบุรีรัมย์
2. ศึกษาการบรรเลงเพื่อประกอบพิธีกรรมของวงดนตรีในจังหวัดบุรีรัมย์
3. ศึกษาแนวทางการบรรเลงเพลงอื่น ๆ ของวงดนตรีต่าง ๆ ในจังหวัดบุรีรัมย์

รายการอ้างอิง

สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์. (2544). **นำชมศูนย์วัฒนธรรมอีสานใต้**. กรุงเทพฯ: จูน พับลิชชิ่ง.

อังกค์ ปราบภย์. หัวหน้าวงน้องใหม่ไทรทอง. สัมภาษณ์, 19 มิถุนายน 2558, 27 เมษายน 2559 และ 28 เมษายน 2559.